

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Έφεση κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 83/2020
σχετική με 85/2020)

5 Απριλίου, 2022

[ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ-ΑΝΔΡΕΟΥ,
Δ/στές]

ΕΔΔ 83/2020

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΜΕΣΩ,
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσείουσα/Καθ'ης η Αίτηση,

v.

ΑΛΙΚΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ,

Εφεσίβλητης/Αιτήτριας.

ΕΔΔ 85/2020

ΣΟΦΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ,

Εφεσείουσα/Ενδιαφερόμενο Μέρος,

v.

ΑΛΙΚΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ,

Εφεσίβλητης/Αιτήτριας,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ,
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ'ης η Αίτηση.

-
- Ε. Συμεωνίδου (κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, εκ μέρους της Κυπριακής Δημοκρατίας, για την Εφεσείουσα την ΕΔΔ83/2020.*
- Π. Παναγιώτου για Κωνσταντίνου και Παναγιώτου ΔΕΠΕ, για την Εφεσείουσα στην ΕΔΔ85/2020.*
- Α. Κωνσταντίνου, για την Εφεσίβλητη και στις δύο εφέσεις.*

**Η ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου
θα δοθεί από τη Σταματίου, Δ.**

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, Δ.: Η εφεσίβλητη – αιτήτρια πέτυχε την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία διορίστηκε στη θέση Διευθυντή Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών από 1.3.2017 η εφεσείουσα στην υπόθεση 85/2020 – ενδιαφερόμενο μέρος (στο εξής «ΕΜ»). Τόσο η Δημοκρατία όσο και το ΕΜ αμφισβητούν την ορθότητα της απόφασης του Διοικητικού Δικαστηρίου.

Η επίδικη θέση δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 18.12.2015, κατόπιν πρότασης που υπεβλήθη στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ), από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών στις 24.11.2015.

Μετά την υποβολή των αιτήσεων ακολούθησε η διαδικασία διεξαγωγής εξετάσεων από την Υπηρεσία Εξετάσεων του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού για τη διαπίστωση της άριστης γνώσης της Αγγλικής, καθώς και της Ελληνικής γλώσσας, που απαιτούντο από

το Σχέδιο Υπηρεσίας. Με απόφασή της η ΕΔΥ, ημερομηνίας 8.12.2016, κάλεσε για προφορική εξέταση τους δέκα υποψηφίους που θεώρησε ότι ικανοποιούσαν τις απαιτήσεις του Σχεδίου Υπηρεσίας της επίδικης θέσης, μεταξύ των οποίων και την εφεσίβλητη-αιτήτρια και το ΕΜ. Κατά την προφορική συνέντευξη των υποψηφίων είχε κληθεί να παραστεί και ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών. Μετά το πέρας των προφορικών συνεντεύξεων, ο Γενικός Διευθυντής αξιολόγησε την απόδοση της εφεσίβλητης ως «καλή», ενώ την απόδοση του ΕΜ ως «εξαιρετική». Στη συνέχεια, ο Γενικός Διευθυντής σύστησε για διορισμό το ΕΜ και αποχώρησε από τη συνεδρία.

Η ΕΔΥ αξιολόγησε την απόδοση των υποψηφίων κατά την ενώπιον της προφορική συνέντευξη, αξιολογώντας την αιτήτρια ως «πολύ καλή» και το ΕΜ ως «εξαιρετική» και, επίσης, αποφάσισε όπως μη υιοθετήσει την υπέρ του ΕΜ σύσταση του Διευθυντή, λόγω του ότι έκρινε ότι αυτή είναι σε ασυμφωνία με τα στοιχεία των αιτήσεων.

Η ΕΔΥ επέλεξε ως καταλληλότερη για διορισμό στην επίδικη θέση το ΕΜ, αναφέροντας τα ακόλουθα:

«Ακολουθως η Επιτροπή ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων.

Η Επιτροπή έλαβε δεόντως υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων σε σχέση με τα καθήκοντα της θέσης, περιλαμβανομένων του πλεονεκτήματος και της προτίμησης, όπως επίσης και τα υπόλοιπα στοιχεία των αιτήσεων, καθώς και την απόδοση των υποψηφίων κατά την ενώπιον της προφορική εξέταση.

Όσον αφορά τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή, η Επιτροπή έκρινε ότι αυτή είναι σε ασυμφωνία με τα στοιχεία των αιτήσεων και θα πρέπει να παραγνωρισθεί, αφού υπάρχουν υποψήφιοι που διαθέτουν το πλεονέκτημα και, επιπλέον, η υποψήφια Στυλιανού XXXX κατέχει και το πλεονέκτημα και την προτίμηση έναντι της υποψήφιας που σύστησε, που διαθέτει μόνο την προτίμηση.

Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιον της στοιχεία, έκρινε ότι η ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ XXXX υπερέχει γενικά των άλλων υποψηφίων, την επέλεξε ως την πιο κατάλληλη και αποφάσισε να προσφέρει σ' αυτήν διορισμό στη μόνιμη θέση Διευθυντή Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών, από 1.3.17.

Επιλέγοντας την Μιχαηλίδου XXXX, η Επιτροπή έλαβε υπόψη ότι αυτή έχει αξιολογηθεί στην ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας προφορική, εξέταση ως Εξαιρετική, στο υψηλότερο δηλαδή επίπεδο αξιολόγησης της Επιτροπής. [...] Όσον αφορά την Στυλιανού XXXX, λήφθηκε υπόψη ότι αυτή διαθέτει τόσο το προβλεπόμενο από το οικείο Σχέδιο Υπηρεσίας πλεονέκτημα όσο και την προτίμηση, ενώ η επιλεγείσα μόνο την προτίμηση, αλλά, συγκρινόμενη με την επιλεγείσα, η Στυλιανού υστέρησε καταφανώς στην ενώπιον της Επιτροπής προφορική εξέταση, αφού αξιολογήθηκε ως Πολύ καλή και παρουσίασε αδυναμία να δώσει ολοκληρωμένες απαντήσεις, ιδιαίτερα σε ερωτήσεις που άπτονταν οργανωτικών, διοικητικών και διευθυντικών θεμάτων, ενώ η Μιχαηλίδου αξιολογήθηκε ως Εξαιρετική. Επίσης, η Επιτροπή σημείωσε ότι η υπό πλήρωση θέση είναι διευθυντική και απαιτεί, μεταξύ άλλων, σύμφωνα με το οικείο Σχέδιο Υπηρεσίας, ισχυρή και ευχάριστη προσωπικότητα και οργανωτική και διοικητική ικανότητα, στοιχεία τα οποία, σε

συνδυασμό και με τα καθήκοντα και τις ευθύνες της θέσης, κατά την άποψη της Επιτροπής, αποκτούν ιδιαίτερη σημασία. Η Επιτροπή κατά την προφορική εξέταση διαπίστωσε ότι η επιλεγείσα διαθέτει τα προσόντα αυτά σε πολύ υψηλό βαθμό και γι' αυτό η αξιολόγησή της ως Εξαιρετική έκλινε την πλάστιγγα υπέρ της επιλογής της, παρά το γεγονός ότι οι τρεις πιο πάνω υποψήφιοι διέθεταν το προβλεπόμενο από το οικείο Σχέδιο Υπηρεσίας πλεονέκτημα, ενώ η επιλεγείσα όχι. Η Επιτροπή θεώρησε ότι η καταφανώς υψηλότερη αξιολόγηση της υποψήφιας κατά την ενώπιον της προφορική εξέταση, ειδικά για τη συγκεκριμένη θέση, και το γεγονός ότι διαπιστώθηκε στην προφορική εξέταση ότι διαθέτει ολοκληρωμένη, ισχυρή και ευχάριστη προσωπικότητα, έχει επίγνωση των αρμοδιοτήτων και ευθυνών της θέσης που διεκδικεί και διαθέτει οργανωτική, διοικητική και διευθυντική ικανότητα σε πολύ υψηλό βαθμό, αποτελεί ειδική αιτιολογία για τη μη επιλογή υποψηφίων που διαθέτουν το προβλεπόμενο από το οικείο Σχέδιο Υπηρεσίας πλεονέκτημα, αφού πρόκειται για θέση Διευθυντική, ψηλά στην ιεραρχία, όπου ο μόνος τρόπος να διαπιστώσει κανείς την προσωπικότητα και ικανότητα των υποψηφίων είναι μέσω της προφορικής εξέτασης. Η Επιτροπή, καταλήγοντας στην απόφασή της, σημείωσε ότι παρόλο που η απόφασή της συνέπιπτε με τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή η εν λόγω σύσταση δεν λήφθηκε υπόψη και η Επιτροπή κατέληξε στην απόφασή της αφού έλαβε υπόψη την απόδοση των υποψηφίων στην ενώπιον της προφορική εξέταση και αξιολόγησε το περιεχόμενο των αιτήσεών τους, αφού πρόκειται για υποψηφίους που δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι.

Επίσης, η Επιτροπή, καταλήγοντας στην απόφασή της, δεν παρέλειψε να λάβει υπόψη ότι ορισμένοι από τους μη επιλεγέντες υποψηφίους διαθέτουν επιπρόσθετα ακαδημαϊκά προσόντα σχετικά με τα καθήκοντα και τις ευθύνες της υπό πλήρωση θέσης, τα οποία όμως δεν απαιτούνται, ούτε προβλέπονται από το οικείο Σχέδιο Υπηρεσίας ως πλεονέκτημα ή πρόσθετο προσόν και, ως εκ τούτου, τα έλαβε υπόψη αφού τους απέδωσε τη δέουσα βαρύτητα, συνυπολογίζοντάς τα και με τα υπόλοιπα κριτήρια επιλογής, όπως αναλυτικά έχουν εκτεθεί πιο πάνω. Ειδικότερα, οι υποψήφιοι [...] και η υποψήφια Στυλιανού XXXX διαθέτει Master of Science in European Studies.»

Με βάση το Σχέδιο Υπηρεσίας η επίδικη θέση είναι Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής και οι διάδικοι διεκδίκησαν τη θέση ως θέση Πρώτου Διορισμού. Τόσο η εφεσίβλητη όσο και το ΕΜ κρίθηκαν από την ΕΔΥ ότι κατείχαν τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας προσόντα¹.

¹ «ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ XXXX (Α/Α17)

Είναι κάτοχος Bachelor of Arts (Rhetoric & Communication – Minor French), State University of New York at Albany (1991) και, συνεπώς, ικανοποιεί την απαίτηση της παραγράφου (1) των απαιτούμενων προσόντων του Σχεδίου Υπηρεσίας.

Πέραν αυτού, η υποψήφια δηλώνει εργασιακή πείρα ως ακολούθως:

Marketing Manager-Overseas & Local Agencies (1993-1996): 3 χρόνια

- Sales Manager & ISO Quality Manager- LTV Productions (1996-1998): 2 χρόνια
- Διευθύντρια Δημοσίων Σχέσεων - Όμιλος Σιακόλα (1998-2000) *(στην επιστολή δεν φαίνεται χρονική διάρκεια).
- Διευθύντρια Επικοινωνίας Ευρώπης-Gateway SEMEA (2000-2002) *(στην επιστολή δεν φαίνεται χρονική διάρκεια)
- Διευθύντρια Επικοινωνίας και Δημοσίων Σχέσεων- Ekkeshie Consultants (2002-2004) (2 χρόνια)
- Διευθύντρια Περιοδικών Εκδόσεων- Ο Φιλελεύθερος (2004-2010) (χωρίς πιστοποιητικό)
- Διευθύντρια Επικοινωνίας-ΔΗ.ΣΥ. (9/2011-σήμερα) (4 χρόνια και 4 μήνες)

ΣΥΝΟΛΟ: 11 χρόνια και 4 μήνες.

Σημειώνεται ότι τα πιο πάνω καταγράφονται σε βεβαιώσεις που απέστειλε η υποψήφια ημερομηνίας 10.3.16.

Όσον αφορά την κατοχή της άριστης γνώσης της Ελληνικής γλώσσας, η υποψήφια παρακάθησε στη γραπτή εξέταση που διοργάνωσε η Υπηρεσία Εξετάσεων του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού και πέτυχε.

Όσον αφορά την κατοχή της άριστης γνώσης της Αγγλικής γλώσσας, η υποψήφια τη διαθέτει κατά τεκμήριο, αφού είναι κάτοχος Πτυχίου με γλώσσα διδασκαλίας την Αγγλική.

Όσον αφορά στην προτίμηση «μιας ακόμη ξένης γλώσσας», όπως αυτή καταγράφεται στην παράγραφο (5) των απαιτούμενων προσόντων του Σχεδίου Υπηρεσίας, η υποψήφια διαθέτει την προτίμηση της Γαλλικής γλώσσας, αφού στο Bachelor που διαθέτει έχει ως Minor τα Γαλλικά και, επίσης, διαθέτει Diplome de Francais, Centre de Langue et Vie Francaises L'Etoile (1991-1992).

Η υποψήφια δεν κατέχει το προβλεπόμενο στο οικείο Σχέδιο Υπηρεσίας πλεονέκτημα, αφού το Diplome de Francais, Centre de Langue et Vie Francaises L'Etoile (1991-1992) που κατέχει δεν περιλαμβάνεται στα θέματα που το Σχέδιο Υπηρεσίας εξαντλητικά καταγράφει για την απόδοση πλεονεκτήματος.
[.]

ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ XXXX (Α/Α 28)

Είναι κάτοχος Bachelor of Arts in Contemporary European Studies, University of North London/Council for National Academic Awards (2nd Cl.Hon./Div.I) (1992) (3rd year of studies at a French University).

Η Επιτροπή με βάση την αναλυτική κατάσταση μαθημάτων του εν λόγω διπλώματος αλλά και την ερμηνεία του οικείου Σχεδίου Υπηρεσίας, αποφάσισε ότι το συγκεκριμένο προσόν είναι σε κατάλληλο θέμα.

Πέραν αυτού, η υποψήφια δηλώνει εργασιακή πείρα ως ακολούθως:

Λειτουργός Τύπου και Πληροφοριών, Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών (1994-15.3.2011): 17 χρόνια.
Σημειώνεται ότι, όπως προκύπτει από τον Προσωπικό Φάκελο που τηρείται στο Γραφείο της ΕΔΥ, η υποψήφια διορίστηκε στη μόνιμη θέση Λειτουργού Τύπου και Πληροφοριών, Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών, από 1.1.1997

Η εφεισίβλητη προέβαλε ως λόγους ακυρότητας το γεγονός ότι η ίδια κατείχε πλεονέκτημα, το οποίο, με βάση τη νομολογία, δεν θα μπορούσε να παρακαμφθεί μόνο με την καλύτερη απόδοση του ΕΜ στην προφορική εξέταση. Περαιτέρω, προέβαλε πως υπερέχει έναντι του ΕΜ και στα προσόντα, αφού κατέχει και δεύτερο μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών, ο οποίος θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη. Η συνολική υπέρτερη πείρα της, σε συσχέτισμό με την απαίτηση του Σχεδίου Υπηρεσίας περί κατοχής 10ετούς τουλάχιστον πείρας σε υπεύθυνη θέση, αποτελούσε ουσιαστικό

-
- Λειτουργός Τύπου και Πληροφοριών Α', Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών (15.3.2011-30.9.2012)*Ημερ. Παραίτησης: 1 χρόνο και 6 μήνες
  - > Administrative trainee- European Commission (1.10.1995- 29.2.1996)
  - > Λειτουργός-Γραφείο Διαπραγματευτή για την ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε. ΧΧΧΧ Βασιλείου (3/1998-1/2000)
  - > Εκπαιδευτρια-Κυπριακή Ακαδημία Δημόσιας Διοίκησης (6- 7/2003)
  - > Λειτουργός Τύπου-Υπ. Οικονομικών (με απόσπαση) (1.2.2006- 2008)
  - Ανώτερη Λειτουργός Τύπου-Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου (1.10.2011 -Σήμερα) (*ημερ λήξης 11.1.16): 4 χρόνια και 2 μήνες

ΣΥΝΟΛΟ: 22 χρόνια και 8 μήνες.

Σημειώνεται ότι, σε ανταπόκριση της επιστολής του Προέδρου της Επιτροπής ημερομηνίας 29.2.16, η υποψήφια, με επιστολή της ημερομηνίας 3.3.16, απέστειλε σχετικές διευκρινήσεις αναφορικά με την πείρα της.

Με βάση τα Σχέδια Υπηρεσίας των θέσεων Λειτουργού Τύπου και Πληροφοριών, Λειτουργού Τύπου και Πληροφοριών Α' και Ανώτερου Λειτουργού Τύπου-Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου, η υποψήφια διαθέτει την απαιτούμενη δεκαετή πείρα σε υπεύθυνη θέση από την οποία πενταετή διοικητική πείρα.

Όσον αφορά την κατοχή της άριστης γνώσης της Ελληνικής γλώσσας, η υποψήφια παρακάθησε στη γραπτή εξέταση που διοργάνωσε η Υπηρεσία Εξετάσεων του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού και πέτυχε.

Όσον αφορά την κατοχή της άριστης γνώσης της Αγγλικής γλώσσας, η υποψήφια τη διαθέτει κατά τεκμήριο, αφού είναι κάτοχος Πτυχίου με γλώσσα διδασκαλίας την Αγγλική.

Όσον αφορά στην προτίμηση «μιας ακόμη ξένης γλώσσας», όπως αυτή καταγράφεται στην παράγραφο (5) των απαιτούμενων προσόντων του Σχεδίου Υπηρεσίας, η εν λόγω υποψήφια τη διαθέτει, αφού το τρίτο έτος σπουδών της ήταν σε Γαλλικό Πανεπιστήμιο.

Όσον αφορά στο πλεονέκτημα, η υποψήφια το διαθέτει, αφού διαθέτει Master in Public Sector Management, CIIM, το οποίο αποκτήθηκε το 2008.»

στοιχείο που επαύξανε την καταλληλότητά της και η παραγνώρισή της από την ΕΔΥ ήταν πεπλανημένη.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε πως για την επιλογή του ΕΜ απαιτείτο πειστική και ειδική αιτιολογία ώστε να δικαιολογηθεί η παραγνώριση από την ΕΔΥ του πλεονεκτήματος της εφεσίβλητης. Η ΕΔΥ αυτοπεριορίστηκε στην επανάληψη της καλύτερης απόδοσης του ΕΜ στην προφορική συνέντευξη, καθώς επίσης και στο γεγονός ότι επρόκειτο περί διευθυντικής θέσης, στοιχεία που δεν είναι ικανά να δικαιολογήσουν νομίμως παραγνώριση του πλεονεκτήματος. Έκρινε, συναφώς, ότι η δοθείσα από την ΕΔΥ αιτιολογία, για την παραγνώριση του πλεονεκτήματος της αιτήτριας, δεν ήταν ούτε ειδική, αλλά ούτε και νόμιμη. Κατά συνέπεια, έκρινε ότι η ΕΔΥ άσκησε πλημμελώς τη διακριτική της ευχέρεια, αποφασίζοντας την επιλογή του ΕΜ για πλήρωση της επίδικης θέσης. Έκρινε, περαιτέρω, ότι η πείρα που κατέχει η εφεσίβλητη και που ανέρχεται σε συνολικά 22 χρόνια και 8 μήνες, έναντι της συνολικής πείρας που κατέχει το ΕΜ και ανέρχεται σε 11 χρόνια και 4 μήνες, συνιστούσε στοιχείο που έπρεπε να συσταθμιστεί και να τύχει αξιολόγησης και συνεκτίμησης συγκριτικά, αφού καμία καταγραφή ή αναφορά έγιναν στη

διπλάσια σε χρόνια κατοχή εμπειρίας της αιτήτριας συγκριτικά με το ΕΜ.

Τόσο η Δημοκρατία όσο και το ΕΜ, με τρεις λόγους έφεσης, αμφισβητούν την ορθότητα της πρωτόδικης απόφασης. Παρά το ότι καταχωρήθηκαν δύο εφέσεις, οι λόγοι έφεσης ουσιαστικά πραγματεύονται τα ίδια θέματα.

Με τον πρώτο λόγο έφεσης προβάλλεται ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο, λανθασμένα και υπό πλάνη, υιοθέτησε νομολογία στην οποία αναφέρθηκε και αποφάσισε ότι η ΕΔΥ δεν έδωσε ειδική και πειστική αιτιολογία για την παραγνώριση του πλεονεκτήματος της εφεσίβλητης.

Με το δεύτερο λόγο έφεσης προβάλλεται πως, λανθασμένα και υπό πλάνη, το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ότι η ΕΔΥ άσκησε πλημμελώς τη διακριτική της ευχέρεια, αποφασίζοντας την επιλογή του ΕΜ για την πλήρωση της επίδικης θέσης, καθότι έκρινε ότι η αιτιολογία που δόθηκε από την ΕΔΥ για την παραγνώριση του πλεονεκτήματος της εφεσίβλητης δεν ήταν ούτε ειδική, ούτε

νόμιμη, περιοριζόμενη μόνο στην καλύτερη απόδοση του ΕΜ κατά την ενώπιον της προφορική συνέντευξη.

Με τον τρίτο λόγο έφεσης προβάλλεται πως, εσφαλμένα και υπό πλάνη, το πρωτόδικο Δικαστήριο θεώρησε ότι δεν συσταθμίστηκε η πείρα των διαδικών.

Αποτελεί θέση, τόσο της Δημοκρατίας όσο και του ΕΜ, ότι λανθασμένα κρίθηκε πρωτόδικα ότι η ΕΔΥ δεν έδωσε ειδική και πειστική αιτιολογία για την παράκαμψη του πλεονεκτήματος της εφεσίβλητης. Η εισήγηση στηρίζεται στο σκεπτικό ότι επρόκειτο για θέση ψηλά στην ιεραρχία, με αποτέλεσμα να προσλαμβάνει μεγάλη σημασία η απόδοση των υποψηφίων στην προφορική συνέντευξη. Η κατοχή του πλεονεκτήματος δεν προεξοφλούσε, κατά την άποψη των εφεσειόντων και την επιλογή της εφεσίβλητης, ούτε καθιστούσε αυτήν καταλληλότερη, δεδομένου ότι για υψηλά ιστάμενες στην ιεραρχία θέσεις, σημασία δεν έχουν μόνο οι τίτλοι σπουδών αλλά, πρωτίστως, θα πρέπει ο κάτοχός της να γνωρίζει πολύ καλά τις ανάγκες της υπηρεσίας και να διαθέτει διευθυντική και διοικητική ικανότητα. Συνεπώς, κατά την εισήγηση, το αρμόδιο όργανο δεν είναι υποχρεωμένο να επιλέξει ένα υποψήφιο επειδή είναι κάτοχος

του πλεονεκτήματος, ούτε και αυτό δίδει αυτόματη υπεροχή έναντι κάποιου που δεν το κατέχει. Το πλεονέκτημα συσταθμίζεται με τα υπόλοιπα νόμιμα στοιχεία για την επιλογή του καταλληλότερου. Η ευχέρεια της τελικής κρίσης ανήκει στο αποφασίζον όργανο και το αναθεωρητικό Δικαστήριο δεν υποκαθιστά την κρίση του οργάνου με τη δική του. Εν προκειμένω, η ΕΔΥ έδωσε πειστική και δέουσα αιτιολογία, καταγράφοντας στο πρακτικό της συγκεκριμένους λόγους για την επιλογή του ΕΜ. Ως προς την πείρα της εφεσίβλητης, αυτή προσμέτρησε και λήφθηκε υπόψη. Σημειώνεται, επίσης, από τον συνήγορο του ΕΜ ότι η πείρα και υπηρεσία της εφεσείουσας ήταν στο σύνολό της στον ιδιωτικό τομέα σε διευθυντικές θέσεις με αυξημένα καθήκοντα και ευθύνες, ενώ η πείρα στην οποία αναφέρεται το πρωτόδικο Δικαστήριο αποκτήθηκε στο δημόσιο τομέα σε χαμηλότερη θέση.

Ο ευπαιδευτος συνήγορος της εφεσίβλητης, από την άλλη, εισηγήθηκε ότι η μόνη αιτιολογία που κατέγραψε η ΕΔΥ για να παρακάμψει το πλεονέκτημα ήταν η υπεροχή του ΕΜ στην προφορική εξέταση και δεν υπήρχε κανένα άλλο στοιχείο ή κριτήριο στο οποίο να υστερούσε η εφεσίβλητη και να υπερτερούσε το ΕΜ. Γι' αυτό εξάλλου, σημειώνει, η ΕΔΥ έκρινε ότι η σύσταση

του Γενικού Διευθυντή βρισκόταν σε ασυμφωνία με τα στοιχεία των φακέλων. Τονίζεται εκ μέρους της εφεσίβλητης ότι η υπεροχή της στο πλεονέκτημα, στο πρόσθετο ακαδημαϊκό προσόν και σε συντριπτική πείρα, παραγκωνίστηκε από μια οριακή διαφορά στην προφορική εξέταση. Επισημαίνεται, περαιτέρω, ότι, σύμφωνα με πάγια νομολογία, η απόδοση στην προφορική εξέταση δεν αποτελεί νόμιμο λόγο ή ειδική αιτιολογία για την παράκαμψη του πλεονεκτήματος (**Φιλίππου v. Δημοκρατίας (1997) 3 ΑΑΔ 1, Δημοκρατία κ.ά. v. Γερμανού κ.ά. (2005) 3 ΑΑΔ 93, Μορίτσης v. Καρσερά (2009) 3 ΑΑΔ 109** και **Χριστοδούλου v. Δημοκρατίας (2009) 3 ΑΑΔ 164**). Προς επίρρωση δε της θέσης της ότι η διαφορά των διαδικών στη προφορική εξέταση ήταν οριακή, η εφεσίβλητη επικαλείται τις αποφάσεις **Σπανού v. Δημοκρατίας (1999) 3 ΑΑΔ 432, Χριστοδούλου v. Δημοκρατίας** (πιο πάνω) και **Κούτσιου v. Δημοκρατίας (2015) 3 ΑΑΔ 457**. Εισηγείται, τέλος, ότι πεπλανημένα η ΕΔΥ έκρινε αυτή την οριακή διαφορά ως καταφανώς υψηλότερη και την χρησιμοποίησε ως το μοναδικό κριτήριο για την επιλογή του ΕΜ.

Με δεδομένο ότι η εφεσίβλητη κατείχε το πλεονέκτημα και υπερείχε και στα υπόλοιπα αντικειμενικά κριτήρια, ορθά το

πρωτόδικο Δικαστήριο παρέπεμψε σε νομολογία σχετική με τις αρχές που διέπουν την παράκαμψη του πλεονεκτήματος.

Παραθέτουμε το σχετικό απόσπασμα από την πρωτόδικη απόφαση:

«Επανερχόμενη στο ζήτημα το πλεονεκτήματος, κατά πάγια αρχή της νομολογίας, αυτό αποτελεί σημαντικό στοιχείο στο οποίο αποδίδεται ουσιώδης σημασία και ο κάτοχός του, αποκτά προβάδισμα έναντι όλων εκείνων των ανθυποψηφίων του που δεν το κατέχουν (**Κωνσταντινίδη v. Δημοκρατίας (1990) 3(A) A.A.Δ. 455**).

Σύμφωνα με την αποκρυσταλλωμένη από τη νομολογία αρχή, για να παρακαμφθεί το πλεονέκτημα ενός υποψηφίου και να επιλεγεί υποψήφιος που δεν το κατέχει, το διορίζον όργανο οφείλει να δώσει ειδική αιτιολογία για την επιλογή του.

Στην **Παναγή κ.ά. v. Δημοκρατίας (2011) 3(A) A.A.Δ. 163**, αναφορά της οποίας έγινε από τον ευπαιδευτο συνήγορο της αιτήτριας, όπου επρόκειτο, όπως εν προκειμένω για πλήρωση θέσης Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής σε θέση διευθυντική, εξετάστηκε το κατά πόσον το πλεονέκτημα που διαπιστώνεται να κατέχει ένας υποψήφιος, είναι δυνατόν να παρακαμφθεί, κατ' επίκληση της υπεροχής του τελικώς επιλεγέντος, στην προφορική εξέταση. Επιβεβαιώθηκε σε αυτήν, ότι η υπεροχή στην προφορική εξέταση, δεν ήταν αρκετή και ούτε αποτελούσε ικανό στοιχείο προκειμένου να εκτοπίσει το πλεονέκτημα, κατ' επίκληση των νομολογηθέντων στις **Φιλίππου v. Δημοκρατίας (1997) 3 A.A.Δ. 1**, **Δημοκρατία v. Γερμανού κ.ά. (2005) 3 A.A.Δ. 93**, **Μοριτσή v. Καρσερά (2009) 3 A.A.Δ. 109** και **Χριστοδούλου v. Δημοκρατίας (2009) 3 A.A.Δ. 164**.

Στην **Φιλίππου (αυωτέρω)**, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με αναφορά στην **Χατζηγιάννη κ.ά. v. Δημοκρατίας (1991) 3 A.A.Δ. 317**, υπέδειξε την αναγκαιότητα όπως η αιτιολογία αυτή, εμφανίζεται στο ίδιο το σώμα της απόφασης της ΕΔΥ και ότι δεν μπορεί να ικανοποιηθεί η απαίτηση με απλή συναγωγή από τα πρακτικά της Επιτροπής, αφού κρίθηκε ότι η ειδική αιτιολόγηση σκοπεύει στην εξειδίκευση των λόγων που αντισταθμίζουν το πλεονέκτημα που παρέχει στον

κατέχοντα αυτού, το πρόσθετο προσόν για την εκτέλεση των καθηκόντων της υπό πλήρωση θέσης.

Επομένως, με γνώμονα τις πιο πάνω νομολογιακές αρχές, για την επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους, απαιτείτο πειστική και ειδική αιτιολογία, ώστε να δικαιολογηθεί η παραγνώριση από την ΕΔΥ του πλεονεκτήματος της αιτήτριας.»

(Βλ. επίσης **Σάββας Βραχίμης v. Δημοκρατίας, Αναθ. Έφ. 129/2011, ημερομηνίας 12.10.2017**).

Από τη νομολογία προκύπτει ότι το πλεονέκτημα θα πρέπει να συσχετιστεί με όλα τα υπόλοιπα στοιχεία και για να παρακαμφθεί, απαιτείται ειδική αιτιολογία. Στην παρούσα περίπτωση η ΕΔΥ, θεώρησε ως ειδική αιτιολογία για παράκαμψη του πλεονεκτήματος την απόδοση του ΕΜ στην προφορική εξέταση και ότι επρόκειτο για διευθυντική θέση. Σύμφωνα με τη νομολογία (**Φιλίππου v. Δημοκρατίας**, πιο πάνω, **Δημοκρατία κ.ά. v. Γερμανού κ.ά.**, πιο πάνω, **Γεωργίου κ.ά. v. Δημοκρατίας (1989) 3 ΑΑΔ 1822** **Δημοκρατία v. Αναστασίου (2014) 3 ΑΑΔ 539** και **Κατσούρη κ.ά. v. Πεύκαρου κ.ά. (2015) 3 ΑΑΔ 295**) η καλύτερη απόδοση ενός υποψηφίου στην προφορική συνέντευξη, όπως εδώ, όπου το ΕΜ κρίθηκε ως «εξαιρετική» και η εφεσίβλητη ως «πολύ καλή», δεν μπορεί να αποτελέσει ειδική αιτιολογία για την παραγνώριση του πλεονεκτήματος. Συμφωνώντας με το πρωτόδικο Δικαστήριο, κρίνουμε ότι ουσιαστικά η ΕΔΥ αυτοπεριορίστηκε στην απόδοση

του ΕΜ στην προφορική συνέντευξη και ότι δεν δόθηκε ειδική και νόμιμη αιτιολογία για την παραγνώριση του πλεονεκτήματος. Δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής ότι η ΕΔΥ αποφάσισε ότι η σύσταση του Διευθυντή δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη, καθότι αυτή δεν συνείδε με τα στοιχεία των φακέλων. Συνεπώς, η εισήγηση του κ. Παναγιώτου ότι η αιτιολογία που δόθηκε από την ΕΔΥ για την επιλογή του ΕΜ και, κατ' επέκταση, για την παραγνώριση του πλεονεκτήματος που κατείχε η εφεσίβλητη, ήταν πλήρης, ειδική και πειστική, ενώ, παράλληλα, μπορούσε να συμπληρωθεί από τα στοιχεία του φακέλου, τα οποία είχε ενώπιόν της η ΕΔΥ και βρίσκονταν σε πλήρη συνάρτηση με την επιλογή του κατάλληλου υποψηφίου, με κάθε σεβασμό, δεν ευσταθεί.

Αναφορικά με την πείρα της εφεσίβλητης, η οποία είναι διπλάσια από αυτή της εφεσείουσας, ήταν μεν εν γνώσει της ΕΔΥ, χωρίς όμως να συσχετιστεί καθ' οιονδήποτε τρόπο με τα υπόλοιπα στοιχεία. Σε μία υπόθεση, όπως την παρούσα, όπου ένας υποψήφιος διαθέτει πλεονέκτημα, επιπρόσθετο προσόν που συνάδει με τα καθήκοντα της θέσης, και διπλάσια πείρα από τον έτερο υποψήφιο, η παράκαμψη του πλεονεκτήματος, καθώς και ο συσχετισμός των υπολοίπων στοιχείων, θα έπρεπε να αξιολογηθούν

από την ΕΔΥ, έτσι ώστε να υπάρχει ειδική αιτιολογία και να μπορεί να αξιολογηθεί κατά πόσο η απόφασή της κινείται εντός των ορίων της διακριτικής της ευχέρειας. Όπως έχει νομολογηθεί, δεν είναι επιτρεπτό, η απήχηση μιας συνέντευξης να εξουδετερώνει ή να ανατρέπει την αντικειμενική εικόνα που σχηματίζουν για τον υποψήφιο τα στοιχεία των διοικητικών φακέλων. Στη **Στυλιανού κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1994) 3 ΑΑΔ 387** υπογραμμίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι *«η σταδιοδρομία των υποψηφίων και η αποτίμησή της δεν μπορεί να τίθεται σε δεύτερη μοίρα και να αφήνεται να επισκιασθεί με την πρόσοψη υπέρμετρης βαρύτητας στην προφορική εξέταση»*.

Στην παρούσα περίπτωση, η εφεσίβλητη πέραν του πλεονεκτήματος διέθετε και δεύτερο μεταπτυχιακό τίτλο. Επρόκειτο για το Master of Science στις Ευρωπαϊκές Σπουδές για το οποίο, η ΕΔΥ σημείωσε ότι ήταν σχετικό με τα καθήκοντα και τις ευθύνες της υπό πλήρωση θέσης, και κατέγραψε ότι το έλαβε υπόψη, αφού του απέδωσε τη δέουσα βαρύτητα, *«συνυπολογίζοντας το και με τα υπόλοιπα κριτήρια επιλογής»*.

Περαιτέρω, σημειώνεται ότι τα αποφασισθέντα στην **Παπά ν. Φραντζή, Αναθ. Έφ. 91/2014, ημερομηνίας 25.2.2021**, στην οποία παρέπεμψαν οι συνήγοροι και των δύο εφεσειόντων, δεν έχουν εφαρμογή στα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης. Δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής ότι για κάθε περίπτωση αποτελεί ζήτημα εφαρμογής των αρχών της νομολογίας στα γεγονότα της κάθε υπόθεσης, έτσι ώστε τα σχετικά κριτήρια να εκτιμούνται από τη διοίκηση αναλόγως των περιστάσεων και να εξισορροποούνται μεταξύ τους στα πλαίσια της διακριτικής ευχέρειας του διοικητικού οργάνου. Η θέση που προωθήθηκε και από τους δύο ευπαιδευτους συνηγόρους είναι ότι, με τον τρόπο που αποφάσισε το πρωτόδικο Δικαστήριο, ουσιαστικά κατέστησε το πλεονέκτημα ως το μόνο κριτήριο. Αντίθετα, θα λέγαμε ότι εδώ η απόφαση της ΕΔΥ ουσιαστικά επικεντρώθηκε στην προφορική συνέντευξη, που ήταν το μόνο στοιχείο στο οποίο υπερερούσε το ΕΜ, χωρίς να υπάρξει συσχετισμός και, συνακόλουθα, αιτιολογία για την παράκαμψη όλων των αντικειμενικών κριτηρίων, στα οποία υπερερούσε η εφεσίβλητη.

Για τους πιο πάνω λόγους οι εφέσεις απορρίπτονται.
Επιδικάζονται €1.500, πλέον ΦΠΑ, στην κάθε έφεση υπέρ της
εφεσίβλητης.

ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, Δ.

ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ-ΑΝΔΡΕΟΥ, Δ.

/XTΘ